

tust walguſtab, teie meelt kurja poolt
hea pole juhhatab, ja keif teie ollemist
armsaks ollemiseks teeb. Olge rõõmsad,
ütleb kirri; agga ärge tehke pattu. Maitſke
ja wadake, et Jehowa hea on ja ommaſt
rohkest kääst teile igga aasta annab, miſ
teil tarwis on; agga hoidke ennast ülle-
kätte minnemast, ehk neid alwaks põlga-
mast, keſ waesuseſ ellawad ja kell kitsas
kää on. — Miſ Jummal jagganud, ſeſt
peame ka liggimeſele jaggama, ja pea-
wad meie ſilmad ja kõrwad ikka lahti
ollema, et ſedda tähhelepanna ja kuulda,
kuida waene ommaſ waesuseſ, häd-
da-line ommaſ hädas, haige ommaſ hai-
guseſ ühheſt päwaſt ja ühheſt walluſt teiſe
willetſat ja halledat ellu ellawad.

Prugi nüüd Jummalale leikufe andiſid
nenda, et ſo diguſ iggaweſte keſtaks,
ja ſo teggo Jummalale mele pärraſt olleks.

Küll on teada, et ſa paljo head ei woi
egga jouagi tehha, kui ſo põld pua,
ehk wihma, ehk enneſe holetuſe pärraſt
tühja lainud, ommetige woib ſo helde ja
liggimeſe armaſtaja ſüdda ühhe ja teiſe
ohkamisele otſa tehha, ja ſinno nou ja
abbi lähhema ſõbrale ſureks hõlbuks ja
kaſſuks olla. Seſt, keif miſ helde Jum-
mal ial laſſeb kaſwada ja wilja kanda;
ſe kaſwab ja kannab wilja keikide kaſſuks,
ning ſeſt ja ſellepärraſt on temma inni-
meſt, kedda temma moſtlikuks lonud,
omma majapidajaks teinud, ning temmale
kaſku andnud, lahke palle ja rohke kääga
ſedda wendadele jaggada, miſ ta arm
temma kätte uſkunud.

Ja ſeep ſe kaſſo on, miſ leikufe; pühha
pühhitſemine ſadab, et õppime leikufe-
andiſid häſti ja Jummalale mele pärraſt
prukima, ſ. o. eſſite küll enneſte ja om-